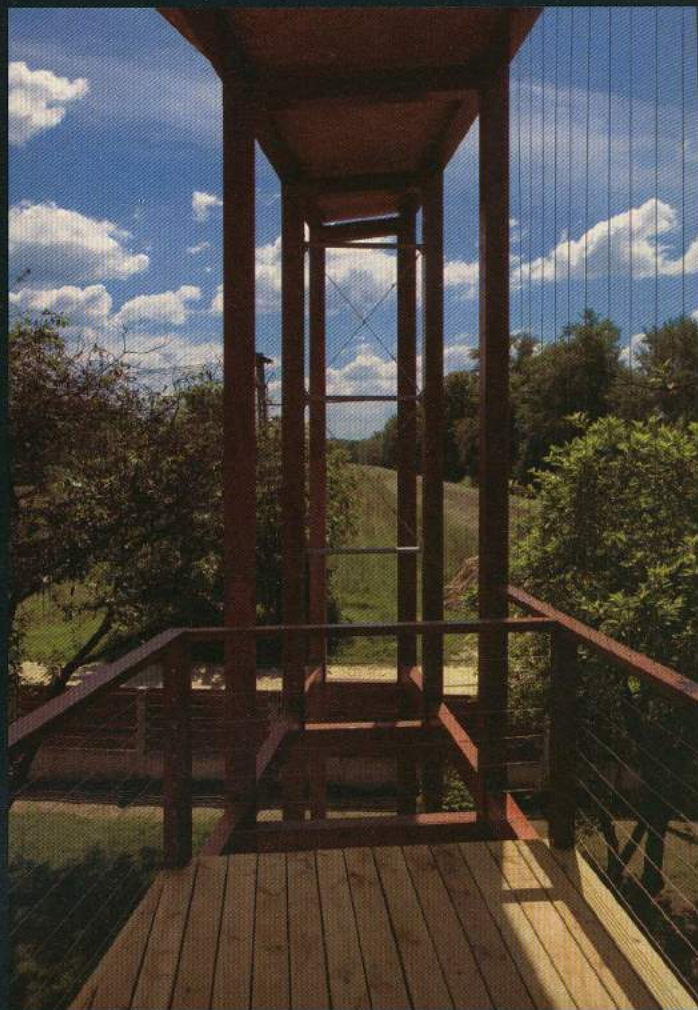

1. Kilátás a kétszintes pergola-terazon keresztül
2. Az épület egyik szerkesztési alapelve a Dunára merőlegesen emelkedő tető
3. Légi felvétel, piros ponttal jelölve az épület. Az épület a beépített terület sarkán áll, nyugatra a Duna-gát, délre a vízművek védőterület-mezője
4. Földszintű alaprajz a telekkel, alatta a Duna vonalára merőleges metszet a pergola-terazon és a nyaralón át
5. Éjszakai felvétel, előtérben a pergola-terasz faéptímenye

A mestermunka

Új lakóház a felső-gödi Duna-parton

1

2

A házhoz kapcsolódó teraszos pergolán futónövények alkotnak majd élő függőnyt - lezárva a kis, U alakú udvart

Bár a folyót itt magas töltés rekeszti el, az élénken zöldellő, dús növényzet és a víz illata mégis jelzi a közelségét. Dél felé nagy tisztás tárul elénk, a távolban végtelen fasorok. A ház csak lassan fedi fel teljes valóját: elsőre szinte a végletekig visszafogott formálású, szikár épületnek mutatja magát. E különös látványt a homlokzatok elé épült fastruktúrák derékszögei, éles függőleges vonalai is fokozzák. A falak, szerkezeti kapcsolatok, színek, felületek

nem nyújtják önmaguk azonnali magyarázatát. A funkcionális megoldások és az esztétikai rendszer viszonyát egy rejtett gondolat indokolja, mely azonban nem valamiféle bonyolult, intellektuális koncepciót jelent. Inkább úgy válik lassan egyértelművé számunkra, hogy a falak között járva-elve szinte észrevétlenül esünk át a beavatás folyamatán.

A ház e rejtett világa talán leginkább a szigorúan funkcionális formák és a látszólag öncélú rész-

letek kettősségében kereshető. Az L alakú épület homlokzatait kizárólag a belső térrendszer, illetve a tájolás által meghatározott helyen bontják meg ablakok. A tervező a külső megjelenés formai egységessége, szimmetriája érdekében semmilyen engedményt sem tett a funkció rovására – még az ablakok mérete vagy formátuma tekintetében sem. Ez egyfajta szerves aszimmetriát eredményez, bátran vállalva a hazai általános családiház-izlés szá-

Az egyszerű, síkban tartott homlokzatokat faszerkezetek élénkítik, a zárt tömegeket erkélyek, félig nyitott, félig zárt átmeneti terek bontják meg

mára elviselhetetlen, zárt, „vak” felületeket, az egymástól eltérő léptékű részletek társítását.

Az épület által közrezárt teret U alakúvá formáló, kettős fa pillérsor azonban már nem tisztán funkcionális. Bár intim, védett belső udvart teremt – s a gáton közlekedő biciklisek kíváncsi pillantásai és a tűző nap ellen is véd –, valójában inkább a ház kompozíciójának egyfajta záróeleme. A kis erkélyt hordozó, nyúlánk gerendák sora levágott hegyű éket formáz. A háztól távolodva ugyanis a támaszok feszőtávolsága egyre csökken – a pillérek egyre gyorsabban „szaladnak” a végpont felé. Ez a könnyed, de élesen a térbe hasító „kolonnád” a többi, egyszerű megoldással szemben dinamikus, feszült, szinte égető látványt nyújt. A favázra fektetett tető megtörő vonala sem fékezi a lendületet – sőt inkább hangsúlyozza, hogy ez a részlet elsősorban önmagáért van. Úgy is lehet fogalmazni, hogy egy tiszta formai gesztus, absztrakt formajáték: bátran, öntudatosan felvállalt építészeti kísérlet.

Ehhez hasonló a hosszabb hom-

A pergolába illeszkedő erkély különleges térélményt nyújt: a széles tájat égetőró fapillérek sora töri meg, mely a valóságnál hosszabbnak tűnik azáltal, hogy az egyes pillérek feszítávjá a végpont felé egyre keskenyebb. Ez az „álperspektíva” a táj látványának egyfajta átrajzolása

lokatával szintén a Duna felé néző szárny előtt húzóódó pillérsor. Az emeleti erkélyt védő, széles előtetőt alátámasztó gerendák ezúttal „rendetlenül” sorolnak: hol össze-sűrűsödnek, hol megritkulnak. Az aszimmetrikus elrendezésükben rejülő mozgalmasságot a gerendák közé befutó járda ferde vonala is erősíti. Mindemellett nem csak ezek a rátétszerű faszervezetek jelentik a ház funkcionális következettségének ellenpontjait. Az épület tömege maga is hordoz aszimmetriákat. A délre néző szárnyat meredeken lejtő tető zárja le, melynek vonalát a rövidebb szárny lefedése nem követi – megtörve ezzel a sodró lendületet. Ez utóbbi szárny rövidebb homlokzata sem derékszögben csatlakozik a hosszoldalak falaihoz – ez azonban inkább a belső térben feltűnő.

A belső helyiségek rendszere – néhány részlettől eltekintve – sokkal higgadtabb: itt csak a használhatóság, a praktikum elvei érvényesülnek. A kisebb alapterületű szárny teljesen elkülönül a nagobbiktól – egybenyitott tereivel, galériájával nyári